

## **Ett hemskt 50-årsminne**

**Berättat av Busk Jonas Jönsson i Särnahan, som själv var med.**

En olyckshändelse, som försänkte hela neiden i djup sorg och förstämning, inträffade vid 1/27-tiden på midsommardagens afton år 1898 på Särnasjön då sex unga människor fann sin grav i dess vågor. Tio unga personer skulle företaga en kyrkbåtsfärd från Särnaby, där de bevistat högmässan i kyrkan under dagen och hem till byn Heden igen. Halva sträckan rodde Busk Jonas Jönsson och Trå Per Jonsson, men genom oförsiktighet av Sven Östensson vid ombyte av roddare kantrade båten och alla störtade i vattnet, som vid olycksplatsen var ganska djupt. Nu började en förtvivlad kamp för livet. Klitt Per Olsson, som var simkunnig kom snart i land, men kunde intet göra för de andras räddning. Busk Jonas Jönsson måste krypa på botten för att emellanåt dyka över vattenytan och hämta luft för att om möjligt komma i land. När jag tredje gången var över vattenytan för att hämta luft började krafterna svika och jag tvingades släppa mig till botten igen tänkte jag att min sista levnadsstund var kommen, men lyckligtvis kunde jag då med fötterna nå botten och hålla huvudet över vattnet. Det blev min räddning så att jag kunde komma i land. Alla hemiska nödrop hade tystnad. Då jag kom i land syntes bara den omvälvda båten i vilken Trå Per Jonsson och Anna Östensson höll sig fast. Alla de andra hade då redan försvunnit i djupet, endast båtens lösa bräder och åror jämte en del lättare klädespersedlar syntes flytande på vattnet. Ångbåten Primus med lustresande hade en kort stund före färdats förbi oss och de befann sig ännu inom synhåll och observerade den kantrade båten. Primus vände genast och skyndade dit och lyckades rädda Trå Per Jonsson och Anna Östensson, men då inte räddningsattiraljer fanns ombord, så kunde ingenting göras för de övrigas räddning utan båten gick till Hedens by med de överlevande för att skaffa räddningsmaterial, båtar och folk. När extra provinsialläkaren Axel Larsson i Särna kom till olycksplatsen hade alla de drunknade återfunnits men alla försöka att kalla dem till liv igen voro förgäves. Så anträdde den sorgliga färden till Heden igen med de döda i roddbåtarna. De lades in i två båthus nere vid sjön tills det ordnats med hästskjuts till deras hem, först tidigt på morgonen efter midsommardagen hade alla körts hem. Det var i sanning en sorglig natt på Heden, en natt man aldrig glömmer.

De drunknade var: Busk Jon Olov Jonsson, f. 1873, min syster Busk Anna Sofia Jönsson, f. 1875, systrarna Karolina Matilda Hedlund, f. 1876 och Emma Sofia Hedlund, f. 1878, samt syskonen Sven Östensson, f. 1875, och Sofia Östensson, f. 1882.

Tisdagen den 28 juni skedde deras högtidliga begravning på Särna Kyrkogård, under stor anslutning från bygdens folk. Det var en gripande sorgehögtid med sex ungdomar på samma gång. Systrarna Hedlund begravdes i sin broders grav. Han hade drunknat den 7 maj 1894. De övriga fyra lades i en gemensam grav. Minnet av denna händelse lever ännu kvar i bygden.

Särna i juni 1948.

Busk Jonas Jönsson.